

21 ΜΑΪΟΥ 2025
ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

Ἀπόδοσις τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

† Κωνσταντίνου (†337) καὶ Ἑλένης (†327) τῶν θεοστέπτων βασιλέων.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος π̃ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
τοι οis ε εν τοis μνη μα si ζω ην χα ρι σα α με
εκ γ'.
νος

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος π̃ Γα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν
ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι
Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η
 μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο
 μα τι Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

M ε σθ σης της ε ορ της δι ψω σαν μὲ την ψυ
 χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ο τι
 πα σι Σω τηρ ε βο η σας ο δι ψων ερ χεσ θω προς
 με και πι ι νε ε τω η πη γη της ζω ης Χρι στε
 ο Θε ος δο ο ξα α σοι

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ' β' Δι - θ

T ς ζαυ ρς σς τον τυ πον εν ς ρα νω θε α
 σα με νος και ως ο Παυλος την κλησιν εκ εξ αν θρωπων
 δε ξα με νος ο εν βα σι λευ σιν α πο στο λος σς
 Κυ ρι ε βα σι λευ ς σαν πο λιν τη χει ρι σς πα ρε
 θε το ην πε ρι σω ζε δι α παν τος εν ει ρη η

νη ^Δ πρε σβει αις της Θε ο το κς μο νε φι λανθρω πε ^ε

Καὶ νῦν. Τὸ τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ^λπζ Γα ρ

Μ^{Γα} ε σς σης της ε ορ της ^{Νη} δι ψω σαν μς την ψυ
χην ^Δ⁹ ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ^{Νη} ^ρ ο τι
πα σι Σω τηρ ε βο η σας ^Δ⁹ ο δι ψων ερ χεσ θω προς
με και πι ι νε ε τω ^{Νη} ^ρ η πη γη της ζω ης Χρι στε
ο Θε ος δο ο ξα α σοι οι οι ^{Γα} ^ρ οι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

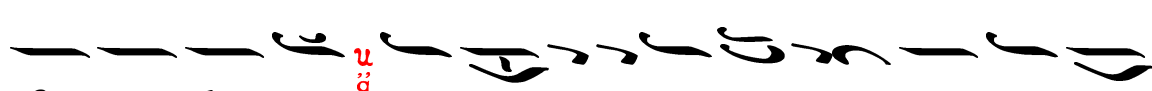
[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τοῦ Μηναίου.

Θείας πίστεως. Ἦχος ^λπζ Γα ϕ

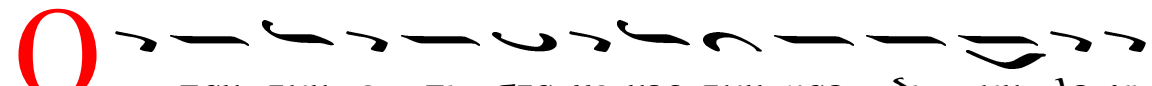
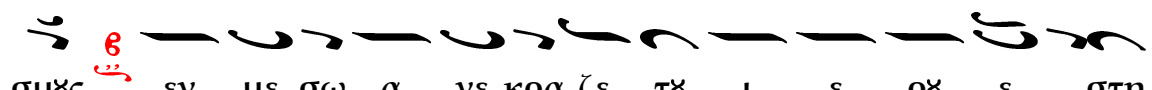
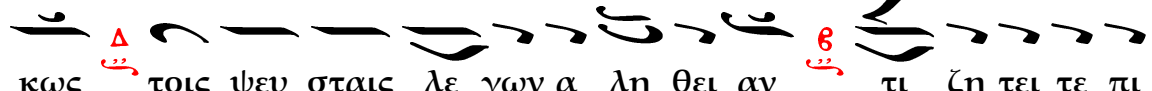
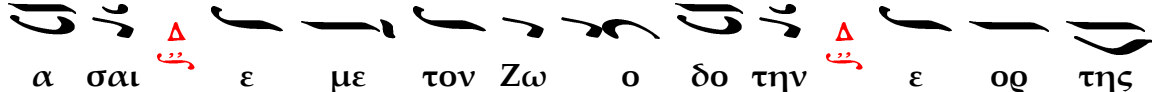
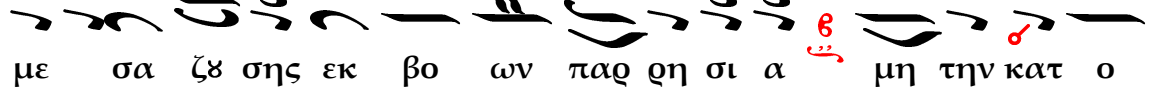
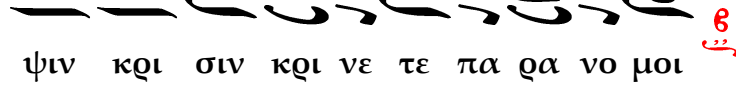
Ν ε ος γε ε γο νας Δαυ ιδ τοις τρο ποις ^ρ²² γε ρας
α α νω θεν εισ δε δεγ με νος ^ρ²² της βα σι λει ας
τη κο ρυ φη η σς το ο ε λαι αι ον ^π⁹ σε γαρ τω Πνευ
μα τι ε ε χρι σεν εν δο ξε ^υ⁹ ο υ πε ρς σι ος

 Λο ο γος και Κυ ρι ι ος ο θεν ε λαβες και σκηπτρον σο φε

 βα σι λει ον αι τς μενος η μιν το με γα ε

 ε λε ε ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

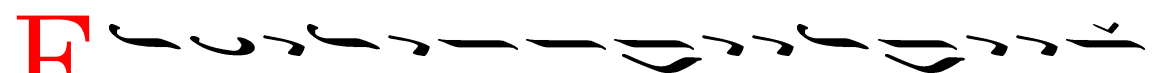
Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ

 Ο παν των ε πι στα με νος των καρ δι ων λο γι

 σμς εν με σω α νε κρα ζε τς ι ε ρς ε στη

 κως τοις ψευ σταις λε γων α λη θει αν τι ζη τει τε πι

 α σαι ε με τον Ζω ο δο την ε ορ της

 με σα ζς σης εκ βο ων παρ ρη σι α μη την κατ ο

 ψιν κρι σιν κρι νε τε πα ρα νο μοι

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος Δι-Θ

 Ε λ κο με νος ε πι Σταυ ρς ο Ποι η της τς η λι

 ς ς και κτι σε ως σε ως α στε ρα φα ει νον εξ

 ς ρα νς δι α στε ρων ε φειλ κυ σα το ω και κρα τος

 πρω τος το βα σι λει ο ον ε πε θη κε δι ο σε α νευ

φη μὲν Κωνσταντίνε βασιλεῦ Εὐσεβέστατε συν
 Ελενημητριῇ θεοοφροσύνῃ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος π̣α̣ Κε ρ

Ο Δεσποτῆ των οὐρανῶν ἐορτῆς μεσάζουσας Πεντηκοστής
 τῆς σεπτῆς τοῖς ἑβραίοις πρὸς λαλῶν διελεγχέει
 τράνωσεν παρρησίᾳ πολλῇ ὡς Βασι-
 λεύων καὶ Θεὸς τὴν τυραννῶν αὐτῶν τολμᾷ ἡμῖν
 δεπασιδωρεῖται δι' εὐσπλαγχνίας ἀντομέ-
 γας ἐλεεὶ ὁ

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ρ̣ Δι-Θ

Η εὐσημὸς μνημῆσ' ἐπιφάνεισά ἡμῖν
 γαζέεται περὰ θεογνωσίας φωτὶ
 Κωνσταντίνε θεοπνεύστε σὺ γὰρ ἐν βασιλευσίν
 σεβῶς ἀνεδειχθῆς νομῶς ἐπεράνισεν Βα

σι λε ως τη ρη σας δι ο ταις ι κε σι αις ταις
 σαις ρυ σαι η μας πειρα σμων

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος Νη ρ

Ε στη κω ως εν τω με ε σω τς ι ε ρς
 με σα ζς ς σης εν θε ε ως της Ε ορ της ο δι
 ψων α νε κρα ζες ερ χε σθω προς με και πι νε ε τω ο
 γαρ πι νων εκ τς τς τς θει ς μς να μα τος πο τα
 μς εκ κοι λι ας εκ ρευ σειδογ μα των μς ο στις δε πι
 στευ ει ει Εις ε με τον στα λε ε ντα εκ θει ει ς
 γεν νη το ρος μετ ε μς δο ξα σθη σε ται δι α τς
 το βο ο ω με εν σοι δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος
 ο τι πλς σι ως ε ξε χε ας τα α να μα τα της
 σης φιλανθρω πι ι αστοις δς ς λοιτοις σς

ANABAΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου ς

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μς πο ο ολ λα α α

πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α βϝ ϝ ϝ και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μϝ ϝ

Ο ι μι σϝ ϝν τεϝ Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τϝ Κυ υ ρι
ι ι ϝ ϝ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει
υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται
τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι
ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τϝς αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην
A γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ
 ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει
 ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο
 ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι
 ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι
 α αν

Προκείμενον. Ἦχος Βου Ψαλμός πη' (88).

υ ψω σα ε κλεκτον εκ τσ λα ς μς ευ
 ρον Δα βιδ τον δσ λο ον μς εν ε λαι ω α γι ω ω
 μς ε χρισα Αυ το ον

Στίχ. α'. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήφεται αὐτῷ,
 και ο βρα

χι ων μς κα τι σχυ σει αυ τον

υ ψω σα ε κλεκτον εκ τσ λα ς μς ευ
 ρον Δα βιδ τον δσ λο ον μς εν ε λαι ω α γι ω ω
 μς ε χρισα Αυ το ον

Στίχ. β'. Καὶ συγκόψω τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ

και τες μι σεντας αυ τον τρο πω σομαι
ψω σα ε κλε κτο ον εκ τσ λα
μυ ευ ρον Δα βιδ τον δσ λο ον μυ εν ε λαι ω α
γι ω ω μυ ε χρισα Αυ το ο ο ο ον

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὁρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (Υ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

(Ζήτει τῇ ΙΓ' Νοεμβρίου, εἰς τὸν Ὅρθρον).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἐορτῆς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτῃς ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἄλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἄλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ὃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον (πρὸ ἐμοῦ) κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἤλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταῖς τῶν θεοῦ στεπτῶν πρεσβείαις ἐλεήμον^Δ ἐ

ξαλειψόν τὰ πληθύνων ἐμῶν ἐγκλημάτων^Δ

Καὶ νῦν καὶ αἰκαῖς τοὺς αἰωνάτων αἰώνων

ἡμῶν Ἀμήν^Ζ Ταῖς τῆς Θεοῦ τοῦ οὐκοῦ πρεσβείαις ἐλε

ήμον^Δ ἐξαλειψόν τὰ πληθύνων ἐμῶν ἐγκλημά

των^Δ

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

Βύζαντος.

Ἦχος ^{Δι} - Θ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου^Δ ἐξαλειψόν τὸ ἀνόμη

μα^Δ ἀμ

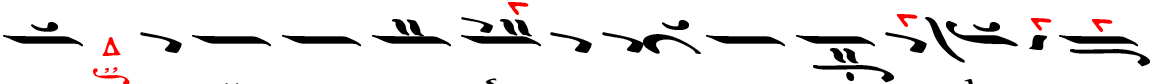
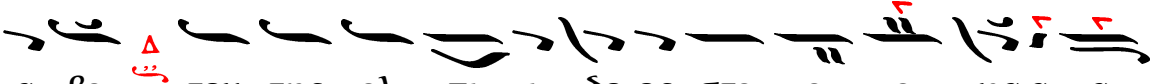
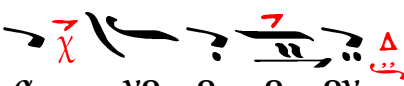
Τ^{Δι}₈ εὐσεβῶν Κωνσταντίνῃ ἡ ἡμνή ἡ ἡμνή^Δ

ὡς μύρον ἐκ κενομένη με ἐξέρων ἀνεε

εἰτεῖ εἰ εἰλε^Θ Χριστοῦ γὰρ ἀαρποθή ἡ

σας^{Νη} εἰδωλῶν καὶ ἀατεφροὶ νῆ ἡ ἡ σε^ν

^{Δι} - Θ ναὸν ἐγειρας ἐπιγῆς τῷ σταυρῷ θεντι ἰδιή

 μας εν ρα νοις δε ε α πε ε λα α α

 α βε τον της ελ πι ι δο ος στε ε ε φα α α

 α νο ο ο ον

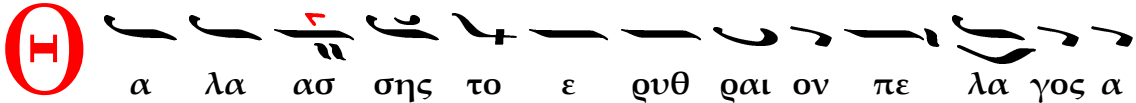
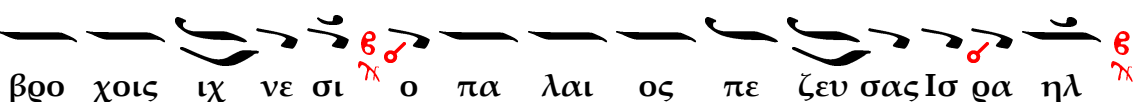
Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ ἤχου δ' μετὰ τῶν εἰρμῶν
 καὶ ὁ τοῦ πλ. δ' ἄνευ τῶν εἰρμῶν
 Ὁ Κανὼν τοῦ ἤχου δ', οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
 Μέσην ἐορτῶν τῶν μεγίστων αἰνέσω.
 Ποῖημα Θεοφάνους.
 Ὡδὴ α'.

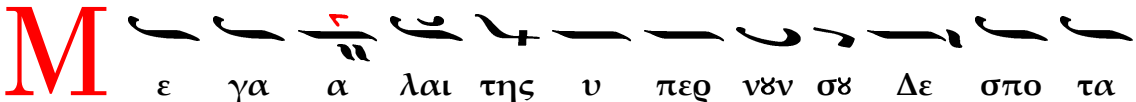
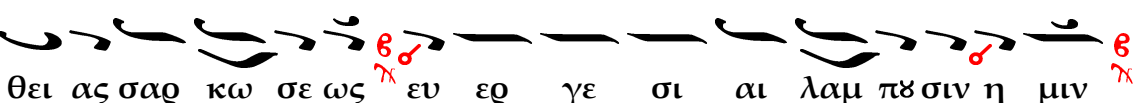
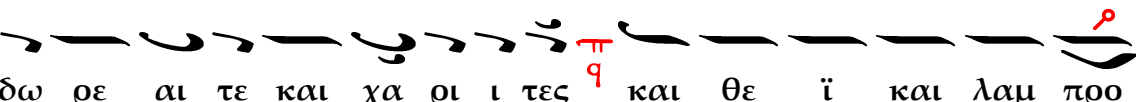
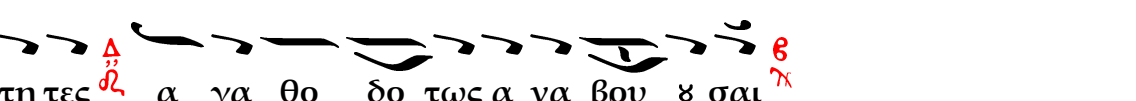
Ἦχος Βου Σ

 α λα ασ σης το ε ρυθ ραι ον πε λα γος α

 βρο χοις ιχ νε σι ο πα λαι ος πε ζευ σας Ισ ρα ηλ

 Σταυ ρο τυ ποις Μω σε ως χειρ σι τσ Α μα ληκ την δυ

 να μιν εν τη ε ρη μω ε τρο πω σα το (δίς)

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

 ε γα α λαι της υ περ ναν σθ Δε σπο τα

 θει ασ σαρ κω σε ως ευ ερ γε σι αι λαμ πρ σιν η μιν

 δω ρε αι τε και χα ρι ι τες και θε ι και λαμ προ

 τη τες α γα θο δο τως α να βρ υ σαι

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Ε πε ε στης μαρ μα ρυ γας Θε ο τητος ε ξα α
πο στελλων Χρι στε της ε ορ της εν με σω προ φα νως
ε ορ τη γαρ χαρ μο συ υ νος των σω ζο με νων πε
φυ κας και σω τη ρι ας η μιν προ ξε νος

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Σ ο φι ι α δι και ο συ νη Κυ ρι ε και α α
πο λυ τρω σις πα ρα Θε ο συ γε γο νας η μιν
πο γης προς ο ρα νι ι ον δι α βι βα ζων υ ψω
μα και Πνευ μα θει ον χα ρι ζο μενος

[Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.]

Η σα αρξ ος δι α φθο ραν εν μνη μα τι ος
ει ει δε Δε σπο τα αλλ ως συ νε στη α νευ θεν σπο
ρας την φθο ραν ος ε δε ξα α το α κο λω θι α
φυ σε ως υ περ ος σι ως μη δω λευ σα σα

Ὁ Κανὼν τοῦ ἤχου πλ. δ'.

Ποῖημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὠδὴ α'.

Θάλασσαν ἔπηξας. Ἦχος Νη ρ

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

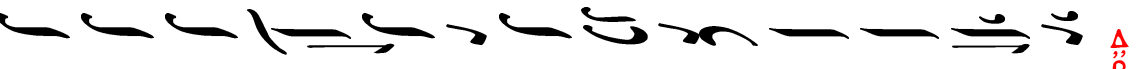
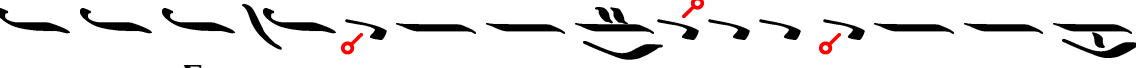
Ε θνη κρο τη σα τε Ε βραι οιθη νη σα τε ο
 ζω ο δο της γαρ Χριστος τα δε σμα δι ερ ρη ξε τσ
 Α α δσ και νε κρσ α νε στη σε και νο σσ ε θε
 ρα πευ σε τω λο γω σ τοσ ε στι ιν ο Θε ος η η
 μων ο δσ ζω η ην τοις πι στευ σιν εν τω ο νο μα τι
 αυ τσ

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

Η α αυ μα πα ρε δει ξας το υ υ δω ρεις οι νον
 με τελ θων ο εν Αι γυ πτω πο τα μς με τα τρε ψας Δε
 σπο τα εις αι αι μα και νε κρσ α νε στη σας ση μει
 ον τσ το δευ τε ρον τε λε ε σας δο ξα Σω τη ηρ τη α
 φα τω σ β λη δο ξα τη κε νω σεις δι ης ε και νι
 σας η μας

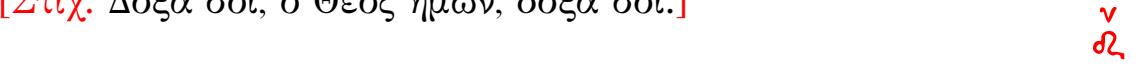
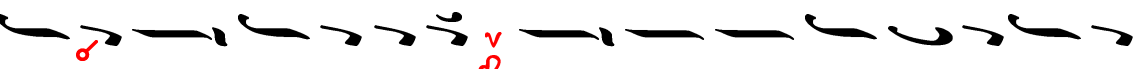
[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

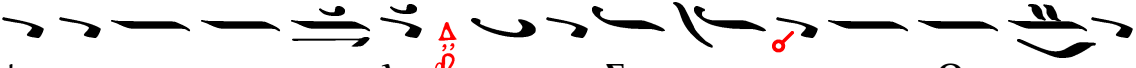
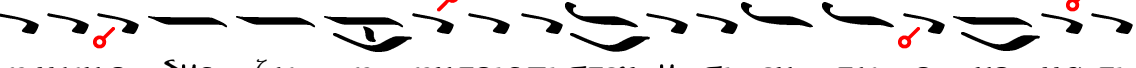
Ρ ει ει θρον α ε να ον υ παρ χων Κυ ρι ε ζω
 ης α λη θι νης συ ει η α να στα σις η μων θε

 λων ε κο πι α σας Σω τη ηρ μ^{6 7} και ε κων ε δι

 ψη σας τοις νο ο μοις της φυ σε ως υ πει κων^{A 7}

 και εις Σι χα αρ α φι κο με ε νος σαρ κι το υ

 υ δωρ ε ζη τησας^{6 7} τη Σα μα ρει τι δι ποι ειν^{6 7}

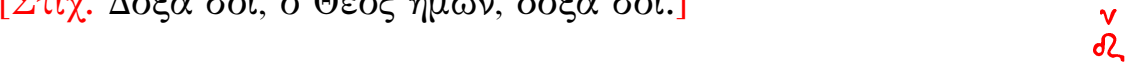
[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

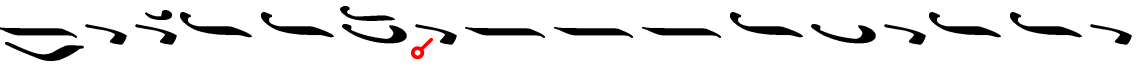

A αρ τς ευ λο γη σας ι χθυ ας ε πλη θυνας ο

 α κα τα ληπ τος Θε ος^{V 7} και λα ς ε χορ τα σας α

 φθο ο νως^{6 7} και πη γην α ε να ον σο φι ας τοις δι

 ψω σιν ε πηγ γει λω^{A 7} συ ει Σω τη ηρ ο Θε ος η

 η μων ο δς ζω η ην τοις πι στευ ς σι εν τω ο νο μα τι

 τω σω^{6 7}

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

T ρι ι α συν α ναρ χα δο ξα ζω και συν θρο να Πα

 τε ρα α ναρ χον Θε ον^{V 7} και Υι ον συν α ναρ χον και

 Πνε ευ μα συν α ι δι ον Υι ω την μι αν τρι συ πο

 στα τον ς σι αν^{A 7} μι αν αρ χην υ περ αρ χι ον υ

μνω α να αρχ Θε ο τη τος και ο σι ο τη τος τι
μω

[Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.]

Μ ο ο νη ε χω ρη σας τον Κτι στην τον ι δι ον
Θε ο γεν νη τορ εν γαστρι και σαρ κι ε κυ η σας
α φρα αστως και Παρ θε νος ε μει νας μη δεν της παρ
θε νι ας λυ μαν θει σης τς τον Α γνη η ως Υι ον
ς και Θε ον α πα αυστως ι κε τευ ε υ περ της ποι
μνης α ει

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μόνε ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τῆς βασιλευούσης, ἁμαρτίας νῦν ἐπ' ἐμοί, τῶν σῶν θεραπόντων ἱκεσίαις, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐλευθέρωσον.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ἄνω γενόμενος ἐραστής, μάκαρ Κωνσταντίνε βασιλείας τῷ Βασιλεῖ, πάντων καὶ Δεσπότη διανοία, καθαρωτάτη πιστεύσας ἐλάτρευσας.

Δόξα.

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖσα θεαρχικῶ, σκότος ἀγνωσίας, καταλέλοιπας ἀληθῶς, θεόφρον Ἑλένη καὶ γνησίως, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἐδούλευσας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς, ἀνοιξόν μοι πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς θανατηφόρου ἁμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥῦσαί με Δέσποινα.

Τῆς Ἑορτῆς.
Ὡδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.
Ἦχος Βου

Ε υ φραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ ἐκ κλησιᾶ σου Χριστέ
κραζούσα σὺ μου ἰσχυς Κυρίε καὶ κατὰφυγὴ καὶ
στερεώμα

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Ν αμάτων ζωοποιὼν τῇ ἐκ κλησιᾶ τας πη
γὰς ἡνοίξας ἡ τὶς διψαᾷ προθυμὸς ἰτὼ καὶ
πινετω βωῶν Ἀγαθε

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Ε κγῆς μεν πρὸς ἄρᾱνον ἀνυψωθῆναι προφά
νωσ ἐλεγες ἐξ ἄρᾱν Πνεύμα δε πεμπειν ἐ
πηγγειλωτο Ἀγιὸν

[Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.]

Ο φυσει ζωοποιὸς καὶ ἐκ Πατρὸς γεννη
θεὸς Κυρίος πασι πιστοῖς δεδωρηται τὴν ἀθανά
σιαν ὡς εὐπλαγῆς

Ἄλλος.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου. Ἦχος πλ' Νη ς

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Μη την κατ ο ψιν κρι σιν κρι νε τε Ι ς
δαι αι οι δι δα σκων ε λε γεν ο Δεσποτης ως ε
πε στη τω ι ε ρω ω καθως γε γρα πται με σθ σης της
νο μι κη ης ε ορ της

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Μη την κατ ο ψιν κρι σιν κρι νε τε Ι ς
δαι αι οι Χρι στος γαρ ηλ θεν ο ον περ και ε κα α λην
οι Προ φη ται εκ Σι ω ων ε λευ σο με νον και κοσ
μον α να κα λς ς με ε νον

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Ει και τοις λο γοις ς πι στεν ε τε Ι ς δαι
αι οι τοις ερ γοις πει σθη τε τς Δεσποτς τι πλα να
σθε α θε τς ςν τεσ τον α γι ον ον ε γρα ψεν εν τω
νο ο μω Μωσης

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Ε ι τον Μεσ σι αν παντως δει ελ θει ειν Ι ς
 δαι αι οι Χρι στος δε ηλ θεν ο νυν Μεσσι ας τι πλα
 να σθε α θε τς εν τεσ τον δι και ον ον ε γραψεν εν τω
 νο ο μω Μωσης

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

Σ ε προ σκυ νς μεν Πα τερ α ναρ χε τη ς σι
 ι α υ μνς μεν α ναρ χον τον Υι ον σς και το Πνευ
 μα ευ σε βω ως το πα να γι ον ως ε να τα Τρι α φυ
 υ σει Θε ον

[Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ήμᾱς.]

Ε ις της Τρι α δος ων γε νο ο μενος σαρξ ω ρα α
 θης ς τρε ψας Κυ ρι ε την ς σι αν ς δε φλε ξας
 της Τε κς ς σης την αφ θο ρον γα στε ρα Θε ος ων ο ο
 λος και πυ υ υ υρ

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ήμών.

Ἀμοιβῶν οὐρανίων, ἐπιτυχεῖν ἔσπευσας· ὅθεν τῷ καλοῦντι
 θεόφρον, ἐπηκολούθησας, καὶ σκότος ἔλιπες, πατροπαράδοτον
 πλάνην, καὶ φωστήρ ἐν Πνεύματι θείῳ γεγένησαι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ Χριστῷ κολληθεῖσα, καὶ ἐπ' αὐτῷ πάνσεμνε, ἄπασαν θεμένη ἐλπίδα, τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ, τόπους κατέλαβες, ἐν οἷς τὰ ἄχραντα πάθη, σαρκωθεὶς ὑπέμεινεν ὁ ὑπεράγαθος.

Δόξα.

Τὸ σωτήριον ὄπλον, τὸ ἀρρόαγές τρόπαιον, τῶν Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα, Σταυρὸν τὸν τίμιον, φθόνῳ κρυπτόμενον, σὺ ἐφάνέρωσας θείῳ, φλεγομένη ἔρωτι θεομακάριστε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἰερᾶς πολιτείας, ἀποπεσὼν Ἄχραντε, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ κατάκριτος, ὅλος γεγένημαι· ἢ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως ῥῶσαι καὶ σῶσόν με.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, πταισμάτων ἀνομίαις, ῥοαῖς τῶν σῶν αἱμάτων κατάρδεις, καὶ δεῖξον καρποφόρον ἀρεταῖς· σὺ γὰρ ἔφης πᾶσι, τοῦ προσέρχεσθαι πρὸς σέ Λόγε Θεοῦ πανάγιε, καὶ ὕδωρ ἀφθαρσίας ἀρύεσθαι, ζῶν τε καὶ καθαῖρον ἀμαρτίας, τῶν ὑμνούντων τὴν ἔνδοξον καὶ θείαν σου Ἐγερσιν, παρέχων Ἀγαθέ, τὴν ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐνεχθεῖσαν ἀληθῶς τοῖς Μαθηταῖς σου, Πνεύματος ἰσχύν, τοῖς σέ Θεὸν γινώσκουσι· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κάθισμα τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς οὐρανόν, καὶ τῶν ἄστρων μανθάνων τὴν καλλονήν, ἐκ τούτων μεμύησαι, τῶν ἀπάντων τὸν Κύριον· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ὄπλον, ἐν μέσῳ ἀνέλαμψε, διαγράφων ἐν τούτῳ, νικᾶν καὶ κρατύνεσαι· ὅθεν τῆς ψυχῆς σου, ἐπανοίξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωκας, καὶ τὸν τρόπον μεμάθηκας. Κωνσταντῖνε πανσέβαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων, ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς.**

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος πλ' Νη ς

Τῆς σοφίας τοῦ δωρεῆς ζωῆς
ἀναβρῦζοντες κοσμοπαντασωτῆρ
καλεῖται
εἰς τὰ ῥυσθαι σωτηρίας ταῦτα
ματὰ τὸν γὰρ
θεὸν νομῶντες
δεχόμενοι ἀνθρώπους ἐν αὐτῷ
σβεννύει
τῆς πλάνης τῆς ἀνθρώπων
οὐθεν εἰς αἰῶνα
οὐ διψήσεις
οὐ λήξει
τὸ κοῦρῶν
Δεσποτὰ Βασιλεὺς
ἐπερχάμενος
διὰ τὸ
τοδοοξάζομεν
το κράτος σου
Χριστέ ὁ Θεός
ὁσίων
πταιμάτων
ἀφεσιν αἰαί
τῶν μενοικα
ταπέμψαι
πλᾶσι
ὡς τοῖς δούλοις
σου
8 8 8

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν ἱσαποστόλων.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἑλένῃ, τὸν Σταυρὸν ἐκφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχὺν ὄντα, ὅπλον δὲ πιστῶν ἀνάκτων κατ' ἐναντίων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, * σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Ὁ Οἶκος.

Κωνσταντῖνον πιστοί, σὺν τῇ μητρὶ τιμήσωμεν· τοῦ Προφήτου γὰρ αὐτοὶ λόγους ἀκροασάμενοι, ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ, τὸν τρισύνθετον Σταυρὸν κατενόησαν, δι' οὗ τὸ σωτήριον πάθος

ἐξηκολούθησε· καὶ πάντας παρέστησαν τοὺς Ἰουδαίους παρασκευάζεσθαι, δεῖξαι τοῖς λαοῖς μέγα δικαίωμα, τὸ κεκρυμμένον διὰ τὸν φθόνον, καὶ βασκανίαν τὴν αὐτῶν· καὶ τοῦτο εὐρόντες ἀνέδειξαν αὐτοί. Διὰ τοῦτο τοῖς πᾶσι νικηφόροι ἀνεδείχθησαν, ὅπλον φέροντες ἀπροσμάχητον, * σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων ἐνδόξων, θεοστέπτων καὶ ἱσαποστόλων μεγάλων βασιλέων Κωνσταντίνου (†337) καὶ Ἑλένης (†327).

Στίχ. Ὡς κοινὸν εἶχον γῆς Βασιλεῖς τὸ στέφος,

Ἐχουσι κοινὸν καὶ τὸ τοῦ πόλου στέφος.

Εὐνθανε μητέρι εἰκάδι πρώτη Κωνσταντῖνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Πολυεύκτου, Βικτωρίνου καὶ Δονάτου, τῶν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Σεκούνδου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀθλησάντων. (†356)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀδελφίου, ἐπισκόπου Ὀνούφιδος ἐν Αἰγύπτῳ. (~†362)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βόρου, ἀσκητοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χριστοφόρου, πατριάρχου Ἀντιοχείας. (†967)

Στίχ. Φέρων καὶ μόνον Χριστὸν ὁ Χριστοφόρος,

Ἐπὲρ Αὐτοῦ ἤθλησε τομῇ τῆς κάρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Τιμοθέου, Πολίου καὶ Εὐτυχίου τῶν διακόνων ἐν Καισαρείᾳ τῆς Μαυριτανίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βαλεντίου ἐπισκόπου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τριῶν παίδων ἀθλησάντων ἐν Αὐτισσιοδώρῳ (Autissiodorum, Auxerre) τῆς Γαλλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σεκουνδίνου, τοῦ ἐν Κορδούῃ τῆς Ἰσπανίας ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἀθλήσαντος. (~†306)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ὀσπιτίου (Hospitius) τοῦ ἐρημίτου, ἐν Νικαίᾳ τῆς Γαλλίας ἀσκήσαντος. (†581)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βαρρφοΐνου (Barrfoin, Bairrfhionn, Barrindus) τοῦ ἐν Κιλλβάρρον (Killbarron) τῆς Ἰρλανδίας. (Γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κολλένου (Collen), προστάτου τῆς ὁμωνύμου πόλεως (Llangollen) ἐν Οὐαλίᾳ. (Ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἰσβέργης (Isberga), βενεδικτινῆς μοναχῆς ἐν Ἀρίᾳ (Aire, Aria) τῆς ἐπαρχίας Ἀρτεσιανῆς (Artois), ἐν βορείῳ Γαλλίᾳ. (†800)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀγεράνου (Ageranus, Ayran), μοναχοῦ ἐν Βέζῃ (Bèze) τῆς Γαλλίας, ὑπὸ Σκανδιναυῶν ἐπιδρομῶν (Viking) τελειωθέντος. (†888)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Θεοβάλδου (Theobald, Thibaud), ἀρχιεπισκόπου Βιέννης (Vienne) ἐν Γαλλίᾳ. (†1001)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ μακαρίου Κωνσταντίνου Γιαροσλάβ, ἡγεμόνος τοῦ Μοῦρομ, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Μιχαήλ καὶ Θεοδώρου. (†1129)

Στίχ. Ἐν ἁγιασμῷ ζήσαντες Ἠγεμόνες,
Πατὴρ καὶ υἱοί, ἴστανται πρὸ Τριάδος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, Κυρίλλου β' (†1262) καὶ Βασιλείου (†1295), ἐπισκόπων Ῥυαζάν ἐν Ῥωσίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εὐσεβοῦς πριγκιπίσσης Ἑλένης, αὐταδέλφης τοῦ ἁγίου Στεφάνου, κτίτορος τῆς μονῆς Ντέτσανι, ἧς τὰ τίμια λείψανα πλουτεῖ ἡ μονὴ αὕτη. (†1350)

Στίχ. Τῇ βασιλίδι Ἑλένη ἡ Ἑλένη,
Στάσα καθορᾷ τὸν Βασιλέα δόξης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κασσιανοῦ τοῦ Ἑλλήνος, μοναχοῦ ἐν Οὐγκλιτς (Uglich) τῆς Ῥωσίας. (†1504)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀγαπητοῦ, ἡγουμένου Μαρκούσεβ Βολογκντᾶ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1584)

Στίχ. Ὁ Ἀγαπητὸς Θεῷ τε καὶ ἀνθρώποις,
Ὡν ἀγαπητός, παρὰ Θεῷ ἐλήφθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ, ἐν Νοβοτορζανὶν (Novotorzanin) τῆς Ῥωσίας. (ις' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων νεομαρτύ-ρων Κωνσταντίνου Βρανκοβεάνου (Brancoveanu) πρίγκιπος τῆς Βλαχίας, τῶν τεσσάρων υἱῶν αὐτοῦ Κωνσταντίνου, Στεφάνου, Ῥάδου, Ματθαίου, καὶ τοῦ συμβούλου Ἰωάννου (Ianache Văcărescu), ὑπὸ τῶν Τούρκων καρατομηθέντων. (†1714)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος νεομάρτυς Παχώμιος, ὁ ἐν τῷ Οὐσάκι τῆς Φιλαδελφίας μαρτυρήσας, ξίφει τελειοῦται. (†1730)

Στίχ. Ποῦ πάχος ἐν σοί, ὦ Παχώμι', εὐρέθη,
Πόνους ξίφει τε λεπτύναντι τὸ βρίθον;

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς αποδόσεως τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος.

Ἦδὲ ἄ'.

Ἦχος πλ' Νη ς

Θ α α λασ σαν ε πη ξας βυ θι σας συν αρ μα σι
τον α λα ζο να Φαρα ω και λα ον δι ε σω σας
α βρο χως Κυ ρι ε και ει ση γα γες αυ τες εις ο
ρος α γι α σμα τος βο ων τας α σω μεν σοι τω Θε
ω η η μων ω δη η η ην ε πι νι κι ον τω εν πο
λε μοις κρα ται ω

Ὦδὴ γ'.

Ε στε ρε ω θη η καρ δι ι α μου εν Κυ
ρι ι ω υ ψω θη κε ρας μου εν Θε ω μου ε
πλα τυν θη επ εκ θρου ους μου το στο μα μου ευ φραν θη εν
σω τη ρι ω ω σου

Ὦδὴ δ'.

Ο προ φη της Αβ βα κχι τοις νο ε ροι οις οφ
θαλ μοις προ ε ω ρα Κυ ρι ε την πα α ρσι αν σ
δι ο ο και α νε κρα ζεν α πο Θαι μα αν η ξει ο
Θε ος δο ο ξα τη δο ξη σε Χρι στε δο ξα τη συγκα

τα βα σει ει σα^ν

Ὦδὴ ε'.

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ημων ει ρη νην δος η
μιν Κυ υ ρι ε ο Θε ος η μων κτησαι η μας^ν Κυ
ρι ε εκτος σα α α α αλλον εκ οι δαμεν το ο νο
μα σα ο νο μα ζο ο μεν^ν

Ὦδὴ ς'.

Ως υ दा ता था ला स शि फि ला न θ ρ ω πε τα κυ μα τα τ ε
βι ς χει μαζει με^ν δι ο ως Ι ω να ας σοι κραυ
γα ζω Λο ο γε α να α γα γε εκ φθο ρας την ζω
ην μ ε ευσπλαγχνε Κυ ρι ι ε^ν

Ὦδὴ ζ'.

Των Χαλ δαι αι ων η κα μι νος πυ ρι φλο γι
ζο με ε νη^ν ε δρο σι ι ζε το Πνευ μα τι Θε ς ε
πι στα σι α^ν οι Παι αι δες υ πε ψα αλλον ευ λο
γη το ος ο Θε ος ο των πα τε ρων ημων^ν

Ὦδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

A γ γε λοι και ς ρα νοι τον ε πι θρο νϷ δο ξης
 ε πο χϷ μενον και ως Θε ον α παυςως δο ο ξα ζο
 μενον ν ρ ζ ευ λο γει τε υ μνει ει τε ε και υ πε ρυ
 ψϷ Ϸ τε εις παν τας τϷ αι ω ω να α α ας ν ρ ζ
 * * *

‘Ο διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

ᾠδὴ θ’.

Ἦχος ρ ζ Βου ς

A ι θος α χει ρο τμη τος ο ορους εξ α λα ξεν
 του σου Πα ρθε ε νε ς α κρο γω νι αι ος ε τμη θη Χρι
 στος π ρ συ να α ψας τας δι ε στω σας φυ υ σεις ς ζ δι
 ο ε πα γαλ λο μενοι ρ ζ σε ε Θε ο το κε με γα λυ νο
 μεν ς ζ (δίζ)
 ς ζ

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

N ε αν και και νην πο λι τει ει αν πα ρα Χρι στϷ
 με μα θη κο ο τες ς ζ ταυ την με χρι τε λϷς φυ λατ τειν π ρ
 δι α φε ρον τως πα αν τες σπϷ δα σω μεν ς ζ ο πως

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

[Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.]

28

Ἀλλότριον τῶν μητέρων. Ἦχος πλ' Νη ς

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Της Ε ορ της με σα ζσ ς σης των Ι ς δαι αι
ων α νηλ θες ο Σω τη ηρ μσ ε πι το ι ε ρο
ον σσ και ε δι δα σκες πα αν τας ε θαυ μα ζον δε
Ι ου δαι αι οι και πο θεν ου τος οι δε γραμμα α τα
μη με μαθη κως ε λεγον (δίς)

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Ι α μα α τα χα ρι σμα α των ο Λυ τρω της μου
πη γα ζων ε πε τε ε λει τε ρα τα και ση μει α
φυ γα δευ ων τας νο ο σς ι ω μενος τς α σθε
νσ ς ντας αλλ Ι ου δαι οι ε ξε μαι νο ον το τω πλη θει
των θαυ μα α των αυ τς

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Τς α πει θεις Ι ου δαι αι ςς ο Λυ τρω τη ης
μσ ε λεγ χων α νε βο ο α μη κρι νε τε κατ ο
ο ψιν και γαρ την δι και αι αν κρι σιν κρι νε τε και

γαρ ο νο ομος και εν Σαβ βα τω πε ρι τε μνε εσθαι κε
λευ ει παντα ανθρωπων

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

Τ α μει ζο ο να των θαν μα α των τοις Μα θη ταις σθ
Σω τηρ ως επηγ γει ει λω πα ρε σχες α πο στει λας
εις τα ε θνη κη ρυ υ ξαι την δο ξαν σθ οι δε τω
κο ο σμω ε κη ρυτ τον σθ την Α να στα α σιν την χα ριν
και την σαρκω ω σιν

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

Ε ι ανθρωπων πε ρι τε εμ νε τε εν Σαβ βα τω
μη πως λυ θη ο νο ο μος νυν ε μοι τι χο λα α τε
ο τι ανθρωπων ο ο λον ε ποι η σα υ γι η
λο ο γω κα τα την σαρκα υ μεις κρι νε ε τε φη σι τοις
Ι ου δαι αι οις Χρι στος

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

Ο την ξη ραν θε ρα πευ σας χει ει ρα τω λο ο
γω την ξη ραν θει σαν πα α λαι γην της ε μης καρ δι

ι ας ι α σα με νος Λο ο γε α να δει ξον με
καρ πο φο ο ρον ι να ερ γα σω μαι κα γω Σω ω τηρ
καρ πος εν με τα νοι οι α θερ μη

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

Α ε πρω σα αν μ8 την καρ δι ι αν α πο κα θα ρας
και της ψυ χης μ8 Λο ο γε τα ομ μα τα φω τι σας
ε πι κλι νης ο δυ υ νης μ8 κει με νον α νορ θω
σο ον με ως τον πα ρα λυ τον α νε στη η σας εν κλι νη
κα τα κει με ε νον

[Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.]

Α λ λο τρι ι ον τοις α νο ο μοις ε στι το σε βειν
την α να ρ χον Τρι α α δα Πα τε ρα και Υι ον τε
και το Α γι ον Πνε ευ μα την α κτι ζον παν το κρα
το ρι ι αν δι ης ο συμ πας κο σμος η δρ α σται τω
κρα τει της ι σχυ υ ος αυ της

[Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ήμᾱς.]

Ε χω ρη η σας εν γα στρι ι σου Παρ θε νο μη τορ

τον ε να της Τρι α α δος Χρι στον τον Βα σι λε ε α
ον υ μνει πα σα κτι ι σις και τρε μου σιν οι α νω
θρο ο νοι αυ τον δυ σω πει Παμ μα κα ρι ι στε σω θη ναι
τας ψυ χας η ημων

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ἦχος πλ. Γα ρ

A γι οι τς Θε ς πρε σβευ σα τε υ περ η

μων

O τα φος εν θα κει ει ται το ι ε ρον Κων

στα ντι νε και τι μι ον σω μα σμα ρμα ρυ γας θει

ας και α κτι ι νας φω το λαμ πεις τοις προ σι ου

σι παν το τε βλυ ζει ι α μα α των παν το δα πων

το σκοτος α πε λαυνων και φεγ γει α νε σπε ε

ρω φω τα γω γων τς ευ φη μντας σε

A γι οι τς Θε ς πρε σβευ σα τε υ περ η

μων

A γι ως σθ τε λε ε σα σα την ζω ην συν

A γι οισ νυ νι κα τε σκη νω σας α γι α σμδ πληρης

γε νο με ε νη και φω τι σμδ των ι α μα των

παν το τε ο θεν α να βλυ υ ζεις τδς πο τα μους και

πα θη κα τα κλυ ζεις Ε λε νη μα κα ρι ι α

και κα ταρ δευ εις τας ψυ χας η μων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Π ρο α ναρ χε α θα α να τε Βα σι λευ βα

σι λει αστης α νω η ξι ω σας ευ σε βως πα λαι

ε δι και αι ω σας ε πι γης τδ βα σι λευ ει ν

Κυ ρι ε σε η γα πι κο ο τας ει λι κρι νως Ε

λε νην την Α γι αν τον με γαν Κων στα ντι ι νον

ων ταις πρε σβει αις παντας οικ τει ρον

K αι νυν και α ει και εις τδς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Tον παν των Βασι λε ε α και Ποι η την συλ
 λα βς σα Παρ θε νε Ε κυ η σας και νυν ι δσ οι
 α περ βασι ι λισσα δε ξι α τς τς α γνη πα
 ρι στασαι ο θεν δυ σω πω ω σε α ρι στε ρας με
 ρι δος λυ τρωσαι με εν ω ρα κα τα δι ι κης
 και δε ξι οισ προ βα τοις συν τα ξον

Καταβασία.

Ἦχος Νη ς

Aλ λο τρι ι ον των μη τε ε ρων η παρ θε νι α
 και ξε νον ταις παρ θε ε νοις η παι δο ποι ι ι α
 ε πι σοι θε ο το ο κε αμ φο τε ρα ω κο νο
 μη η θη Δι ο σε πασαι αι φυ λαι τη ης γης α παυστως
 μα κα ρι ζο με ε ε εν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς ἑορτῆς.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ς

Ο τον κρα τη ρα ε ε χων των α κε νω
των δω ρε ων ρος μοι α ρυ σασθε υ υ δωρ εις
α φε σιν α μα α αρ τι ι ων ο τι συ
νε χο μαι δι ι ψη ευ σπλαγχνε μο νε ε οικ
τιρ μον

Τῶν Ἁγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι ς

Ο εκ εξ αν θρω πων ει ει λη φε το βα α σι
λει ει ον κρα α τος αλλ εκ τη ης θει ει ας χα α ρι
τος Κων στα α ντι νο ος ο με ε γας συν τη μη τρι ς
ς ρα νο ο θεν ε ξα α στραπτοον δεβλε ε πει Σταυ
ρς το θει ον τρο ο παι ον ο θεν τς τω ω ο
λε ε σας τς δυ σμε νει ει εις των ει δω λων
ε λυ σε τη ην α πα α την εν κο σμω δε Ε
κρα α τυ νε την ο ορ θο δο ο ξον Πι ι στιν

Καὶ αὖθις τὸ τῆς ἐορτῆς.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ς

Ο τον κρα τη ρα ε ε χων των α κε νω
των δω ρε ων δος μοι α ρυ σασθε υ υ δωρ εις
α φε σιν α μα α αρ τι ι ων ο τι συ
νε χο μαι δι ι ψη ευ σπλαγχνε μο νε ε οικ
τιρ μον

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε
ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ

του σοι πρε ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ω ω

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστῶμεν στίχους 5'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος Βου ς

1. **Τ**ου ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ραπτον
δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι οισ αυ του
Ησο φι α και δυ να μι ις τς Πα τρος
το α παν γασμα Λο γος ο α ι ι δι ος και αι Υι
ο ος τς Θε ος εν ι ε ρω πα ρε γε νε το σα ρ
κι ι και ε δι δα σκεν Ι ο δαι ων τς λα ος
τς δει νς και α γνω μο νας και ε θαυ μα ζον της σο
φι ι ας τον πλς τον εκ βο ων τς πο θεν γραμ
μα τα γι νω ω σκει πα ρ ος δε νο ος μη με μα θη
κω ως

2. **Α**ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οισ αυ
του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι
της δυ να με ως αυ του

Γ ραμ μα τεις ε πε στο μι ζε εν I ς δαι
 ς δι η λεγ χεν ο Μεσ σι ας Κυ υ ρι ος ε εκ βο
 ων αυ τοις μη την κατ ο ψιν πα ρα νο μοι ως α α
 δι κοι κρι νε τε εν Σαβ βα τω γαρ ε γω τον Πα
 ρα λυ τον η γει ρα ο θεν Κυ ρι ος τς Σαβ βα α
 τς υ παρ χω και τς νο μς τι ζη τει τε με φο
 νε ευσαι τον τς θανον τας ε γει ραντα

3. **Α** ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει
 αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
 της με γα λω συ νησ αυ του

Μ ω υ σε α ε λι θα σα αν οι δει νοι
 και πα ρα νο μοι I ς δαι ων συ υ στη μα το ο α
 χα ρισ τον τον Η σα ι αν δε Ε πρι σαν ξυ λι ι
 νω εν πρι ο νι εν βορ βο ρω τον σο φον I ε
 ρε μι αν ε νε βα λον τον δε Κυ ρι ον εν Σταυ
 ρω ω α νυ ψαν τες ε πε βο ων τον να ων

προ ο ρων της καρ δι ας σε παν σο φε λο γι κως θη
 ρευ ει σε α λο γι ακρα τς με νον και κα ταυ
 γα α α σας την σην δι α νοι αν της ευ σε
 βει ει ας ταις ε πι γνω σε σι κο ο σμω α
 νε δει ξε φω ταυ γη ως η λι ον μαρ μα ρυ γας
 θει ων α πο πεμποντα πρα ξε ων ε εν δο ο ξε

6. **Α**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
 αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μς
 πα σαπνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον
Τα τς Κυ ρι ς δι δαγ μα τα κα θα περ γη ε
 κλε κτη δε ξα με νη πα νευ φη με ε να ρε των πρα
 ξε ων ευ καρ πι αν ε βλα στη σας τας δι α
 νοι οι ας η μων εκ τρε φς σα τη ε κτι
 μη η σει Ε λε νη παν σο φε τη ης πο λι
 τει ας σε ο θεν ε ορ τα ζομεν πε ρι χα ρως ση

μερον την μνημην σου ^{Νη} πα νη γυ ρι ι ζον τες ^{Νη}

Δόξα. Τοῦ Μηναίου.
Μεθοδίου Πατριάρχου.

Ἦχος ^{Νη} Πλ. Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^{Νη}

Ο ^{Νη} των α να κτων α ναξ και Θε ε ος ^{Νη} ο πλου

σι αι αις δω ρε ε αις ^{Νη} κα τα κο σμων τους α α

ξι ι ους ^{Νη} αυ το ο ος ου ρα α νο ο ο θε εν

^{Νη} ω σπερ Παυ λο ον το ον α οι οι οι δι ι ι ι μον ^{Νη}

^{Νη} δι α ση μει ει ου του Στα αυ ρου ^{Νη} σε Κων σταν

τι νε Ε ε ζω γρη η σεν ^{Νη} Εν του τω ω φη η σα

α ας νι ι κα τους ε ε ε χθρου ου ους σου ^{Νη}

ο ον α να ζη η τη η η σας ^{Νη} συν μη τρι ι

θε ο ο ο φο ο ο ο νι ^{Νη} και ευ ρω ων ως

ε ε πο ο ο θεις ^{Νη} του ου τους κα τα ακρα α τος

ε τρο ο ο πω ω ω σω ^{Νη} συν αυ τη ουν ι

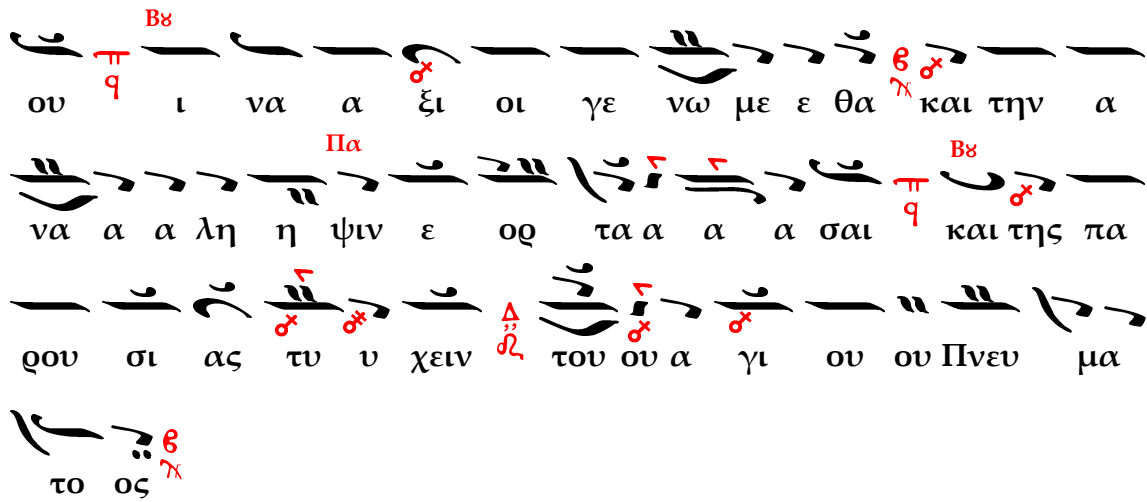
ι κε τε ευ ε υ περ ορ θο δο ξων βα α α σι ι
λε ε ε ων και του φι λο χρι ι ι ι ι στου
ου στρα α α του και παν των των την μνη μη ην σου
τε λου ουν των πι ι στως τον μονον φι λα α α αν
θρω ω ω ω πον λυ τρω θη ναι πα α α ση
ης ο ο ορ γης

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Πα ρ

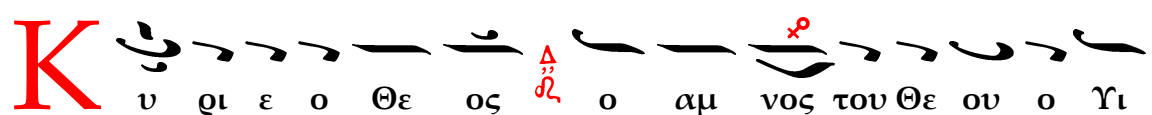
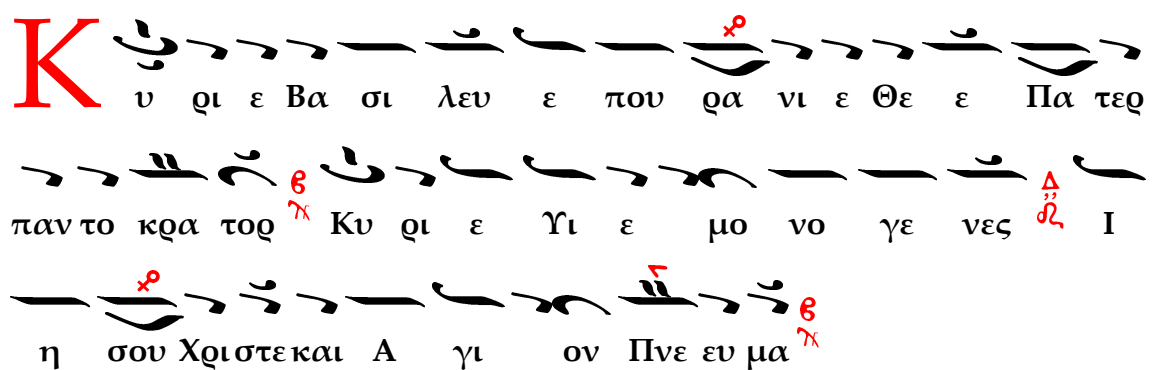
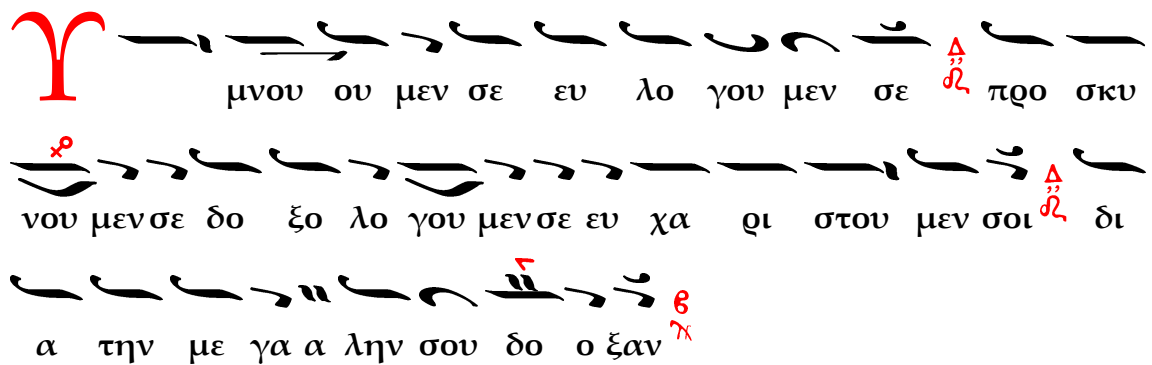
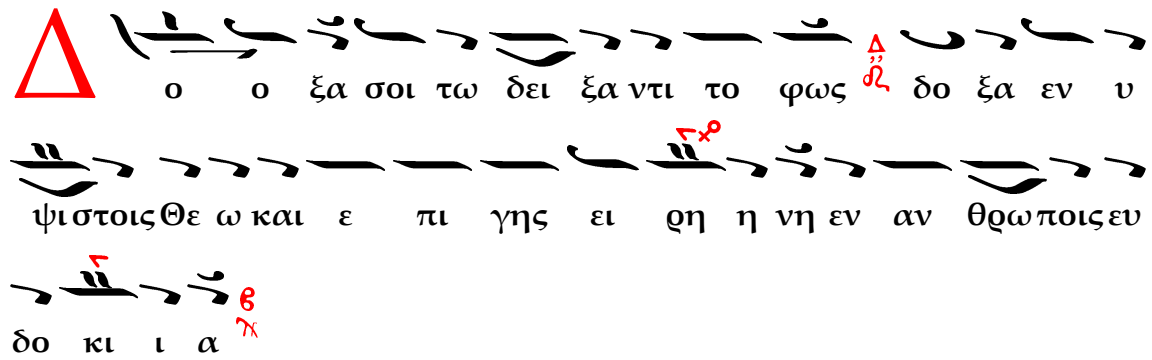
Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τς ς ς
αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α
μην

Φ ω τι σθεν τες α δελ φοι τη α να στα α σει του
σω τη η η ρο ος Χρι ι ι στου και φθα σαν τες
το ο με ε ε σον της ε ορ τη η ης τη ης Δε
σπο ο ο ο τι ι ι ι κης γνη σι ως φυ λα
ξω ω μεν τας ε ε εν το λα α ας του ου Θε ε ε

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Βου ς

ο ος του Πα τρος ο αι αιρων την α μαρτι ι αν του
κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α
μαρτι ι ας του κο οσμου

Προ σδεξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα
ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Καθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το

ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περην λ πι σαμεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε

ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι

η μαρ το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον

με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει

ο Θε ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι ι σε

A γι ος ο Θε ος ^Δ A γι ος Ι σχυ ρος ^Δ A γι
 ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε (τρεις) ^χ

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και α γι ω Πνευ μα
 τι ^ε ^χ

K αι νυν και α ει ^Δ και εις τους αι ω νας των αι
 ω νων α μη ην ^ε ^χ

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε ^χ

Ἀσματικόν. ^ε ^χ

A ^{B8} α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ A α γι
 ο ος I σχυ υ υ ρο ος ^Δ A α γι ι ος A α θα α
 α α να α α α τος ^{B8} ^Δ ε ε λε η σο ον η η μα α
 α α ας ^ε ^χ

Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος ^λ ^Δ Γα ρ

M ε σσ ης της ε ορ της ^Δ δι ψω σαν με την ψυ
 χην ^Δ ⁹ ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ^Δ ο τι

πασι σωτηρ εβοησας ο διψων ερχεσθω προς
 με και πι νεετω ηπηγη της ζωης Χριστε
 ο Θεος δοξαα σοι οι οι

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Χριστοος ανεστη η εκ νεεκρων θα
 νατωθανα τον πατη η ησααας και
 τοις εν τοις μνημασι ζωην χαρισααμε
 νος

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
 Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος π̣ά Νη ς

Κυριε Ελεε ησον
 Κυριε Ελεε ησον
 Κυριε Ελεε ησον
 Κυριε Ελεε ησον
 Κυριε Ελεε ησον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.
Ἀντίφωνον Α'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

ᾠδὴ Δι' - Θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ει α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ει α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ει α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ει α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
σω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ει α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σ ω
σ ο ν η μ α α ς

Ἀντίφωνον Β'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ

πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσει ἡμᾶς. (ξζ’ 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι
α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου, ἐν παῖσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ’ 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι
α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ’ 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι
α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ’ 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος π̣̣̣̣ Πα ϕ

Στίχ.α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
Στίχ. β'. Ως ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ
 προσώπου πυρός.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
 Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
 εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αῖς ευ λο γει τε τον Θε
ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
κρω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ι α

Οὐ φάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»

ἀλλ' εὐθὺς τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Γα ρ

Μ ε σθ σης της ε ορ της δι ψω σαν μθ την ψυ
χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ο τι
πα σι Σω τηρ ε βο η σας ο δι ψων ερ χεσ θω προς
με και πι ι νε ε τω η πη γη της ζω ης Χρι στε
ο Θε ος δο ο ξα α σοι

Ἦχος Δι-Θ

Τ ς ζαυ ρς σς τον τυ πον εν ς ρα νω θε α

σα με νος ⁶ και ως ο Παυλος την κλησιν εκ εξ αν θρωπων
 δε ξα με νος ⁶ ο εν βα σι λευ σιν α πο στο λος σκ
 Κυ ρι ε ^Δ βα σι λευ σταν πο λιν τη χει ρι σκ πα ρε
 θε το ⁶ ην πε ρι σω ζε δι α παν τος εν ει ρη η
 νη ^Δ πρε σβει αις της Θε ο το κς μο νε φι λανθρω πε ⁶

Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, καθ' ἣν ψάλλεται τὸ τοῦ Πάσχα).

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος ⁴ Δι ⁴ - ς

Tης ε ορ τη ης τη ης νο μι κης με σα ζς σης ^Δ
 ο των α πα αντων ποι η της και δε σπο της ^Δ προς
 τς πα ρον τας ε λε γες Χρι στε ο Θε ος ^Δ δευ τε
 και α ρυ σα α σθε υ δω ρα θα α να σι ας ^Δ ο θεν
 σοι προ σπι πτο ο μεν και πι στως εκ βο ω μεν ^Δ τς
 οι κτιρ μς σκ δω ρη σαι η μιν ^Δ συ γαρ υ πα ρ χεις
 πη γη της ζω ης η μω ⁷ ω ων ^Δ
 * * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος
 ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α
 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο
 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

α α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
 α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. ἤχος Δι

α α μ ι ς

A $\alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \eta\alpha \alpha \alpha \alpha$

[illegible]

Figure 1 shows a sequence of 14 handwritten Greek letters from the 'M' series. The letters are arranged in a row, with some variations in stroke and form. The letters are labeled with '0' below them, except for the last two which are labeled 'Θε' and 'ε'.

0 0 0 0 0ζ

A Δt

$\alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad ?\alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha$

α

[illegible]

αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ' Νη ς

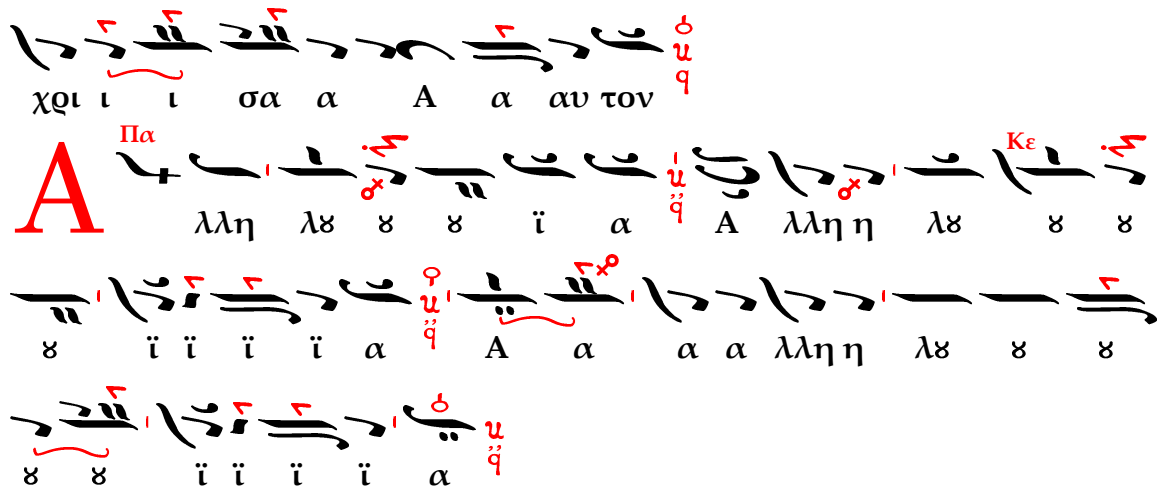
Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογγος αὐ-
των ^Δκαι εἰς τὰ περὰ τῆς οἰκῆς ἐνηστῆται
ματὰ αὐτῶν ^ν

^χ **Ο**ὐρανοὶ διηγούνται δοξαζάντες ^εσου ποι-
ήσιν δεξιῶν αὐτῶν ^χ αὐτὰ γὰρ λέγει τὸ ὅσπερ
ὦμα ^ν

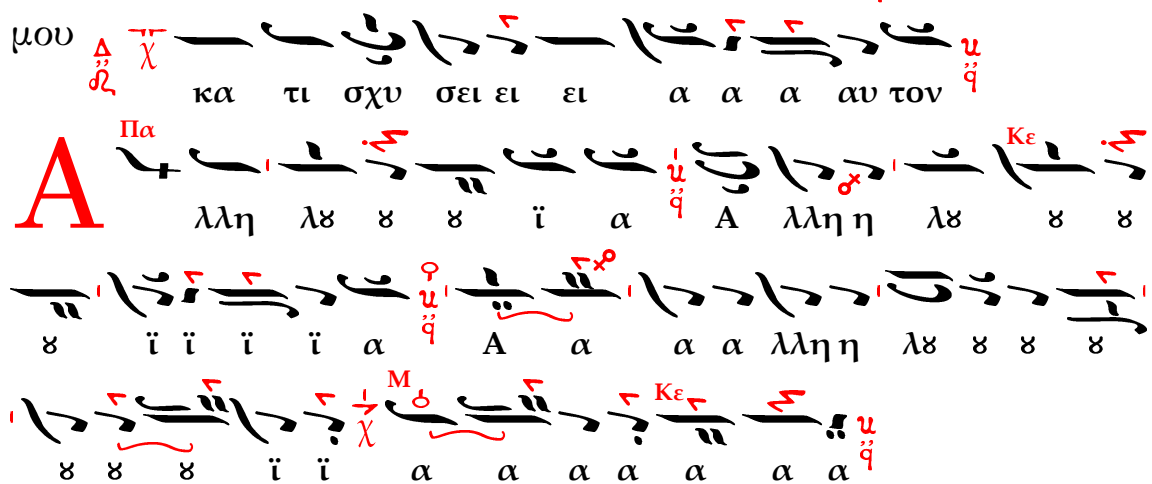
Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογγος αὐ-
των ^Δκαι εἰς τὰ περὰ τῆς οἰκῆς ἐνηστῆται
ματὰ αὐτῶν ^ν

^χ **Ο**ὐκ εἰσὶ λαλοῦντες ^ελογίων σου χι-
α ^χ κουνονται ^Δ αἱ αἰφωναὶ αὐτῶν ^ν

Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογγος αὐ-
των ^Δκαι εἰς τὰ περὰ τῆς οἰκῆς ἐνηστῆται
ματὰ αὐτῶν ^ν

Στίχ. β'. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήφεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίον

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

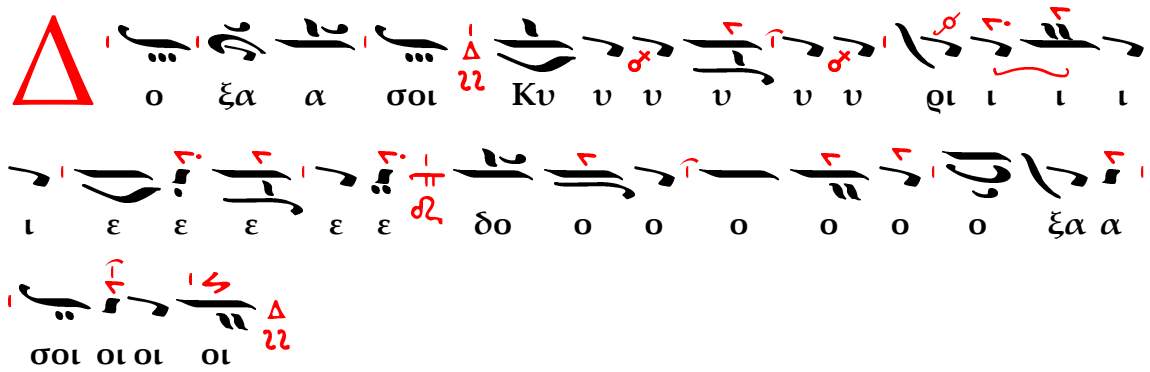
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ι' 1-9).

(Ζήτηι τῇ ΙΓ' Νοεμβρίου, εἰς τὸν Ὅρθρον).

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτῃς ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ὃς ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον (πρὸ ἐμοῦ) κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν

εύρησει.

Ἦχος ὕψ Δι σ

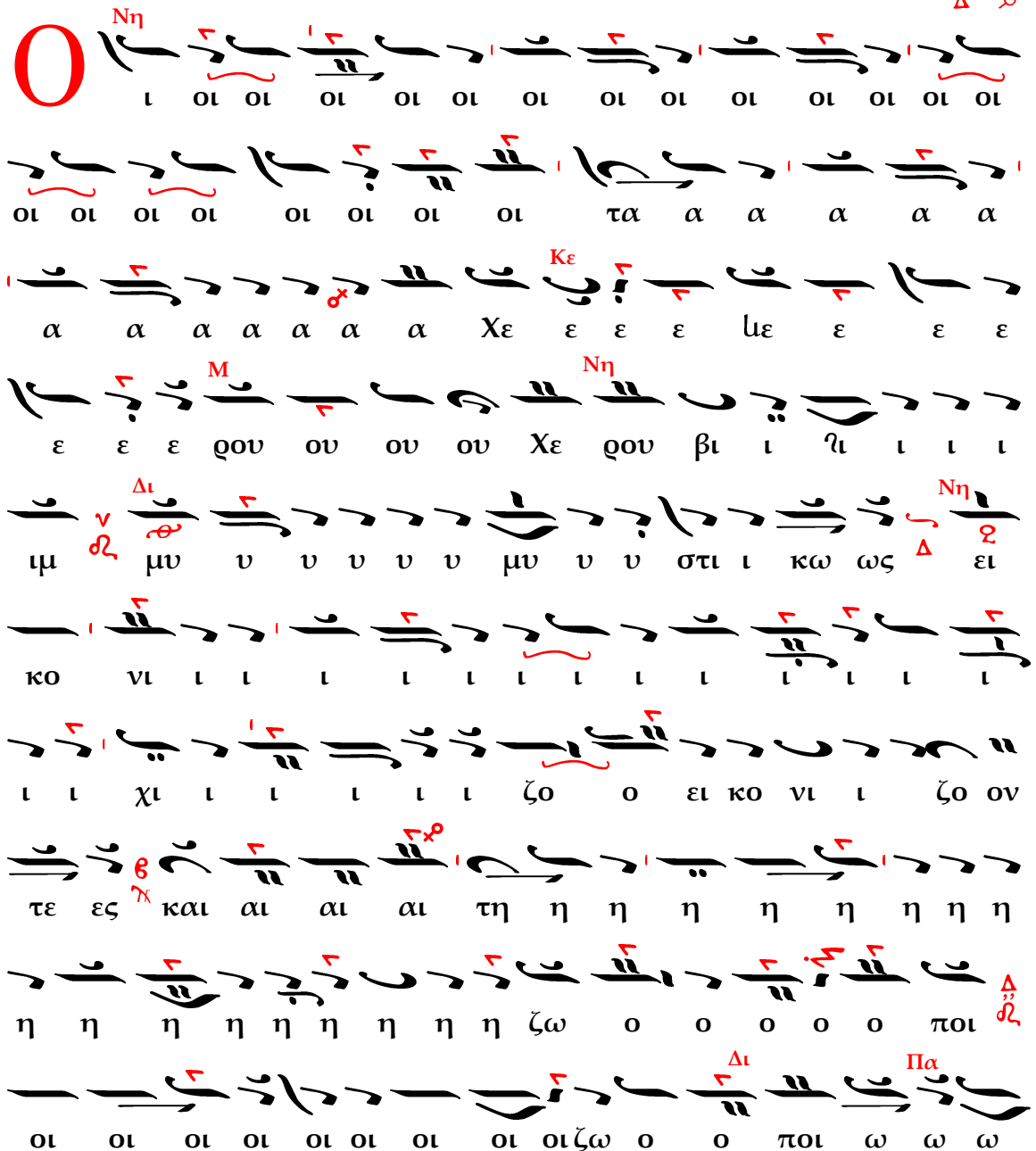

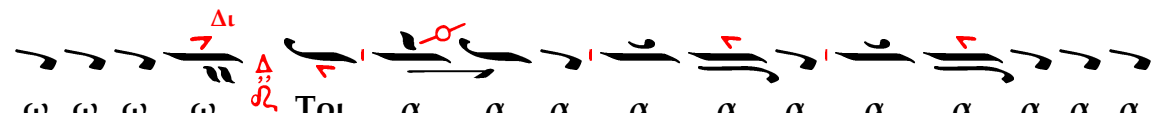
* * *

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

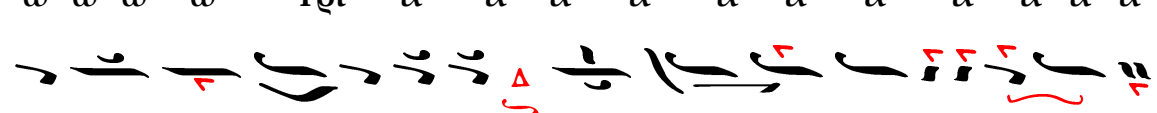
Ἦχος ἠδ' Νη

δ-θ' Δ σ

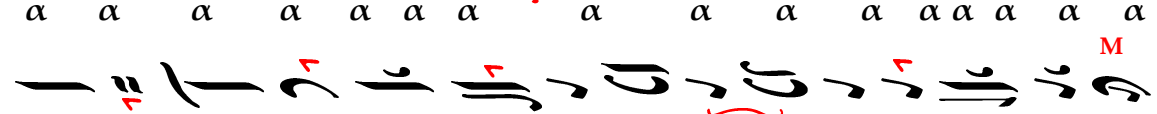

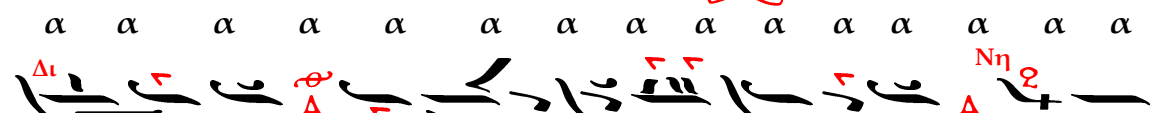
 ω ω ω ω Τρι α α α α α α α α α α α α α α α

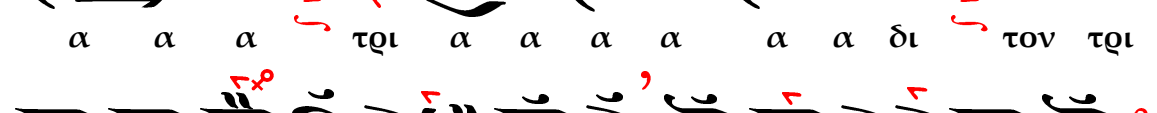
 α

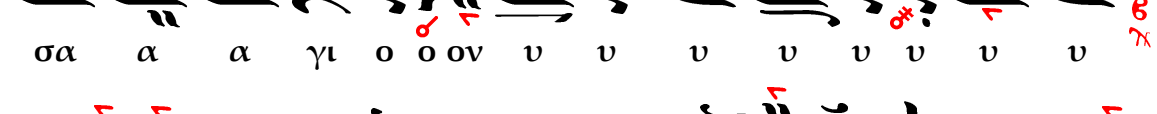
 α

 α α α τρι α α α α α α α α δι τον τρι

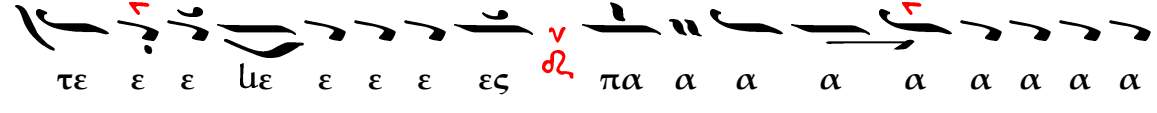
 σα α α γι ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

 υ

 τε ε ε λε ε ε ε ες πα α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α σαν την βι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 κη η η η η η η ην α πο ο ο ο θω

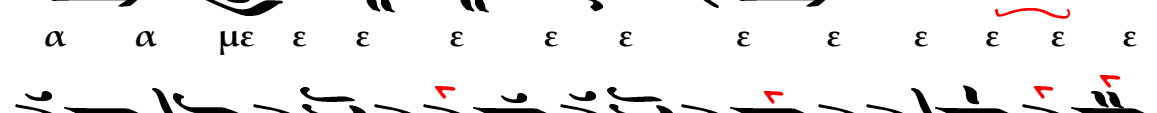
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε θα α α α α α α α α α α α α α α

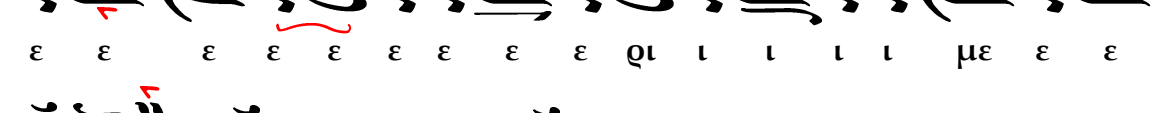
 α α με ε

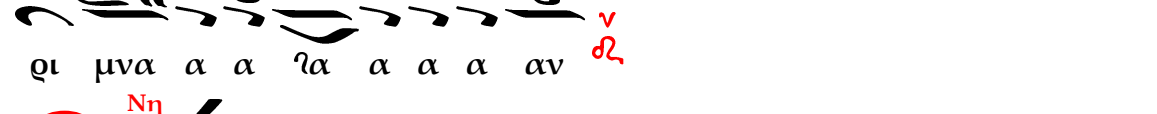
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι με ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ρι μνα α α ια α α α αν

 Ω ω

 Βα α α σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α α α α α α α α α α α α α α

σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α

Πα α α α α α εων ο ο ο λω ων Νη υ πο

δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

Τ αις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α

α α α α α τως δο ρυ φο ρου ου μενον τα α α

ξε ε σι ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι

Μ α α α α α α α

Ἦχος πλ. Νη

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ^ν _{δλ}

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ^β _{γλ}

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ^Δ _{δλ}

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε ^Δ _{δλ}

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε ^β _{γλ}

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ υ ρι ε ^ν _{δλ}

Σ οι Κυ υ ρι ε ^ν _{δλ}

Κ αι τω Πνευ μα τι σϑ ^ν _{δλ}

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^λ _{δλ} Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

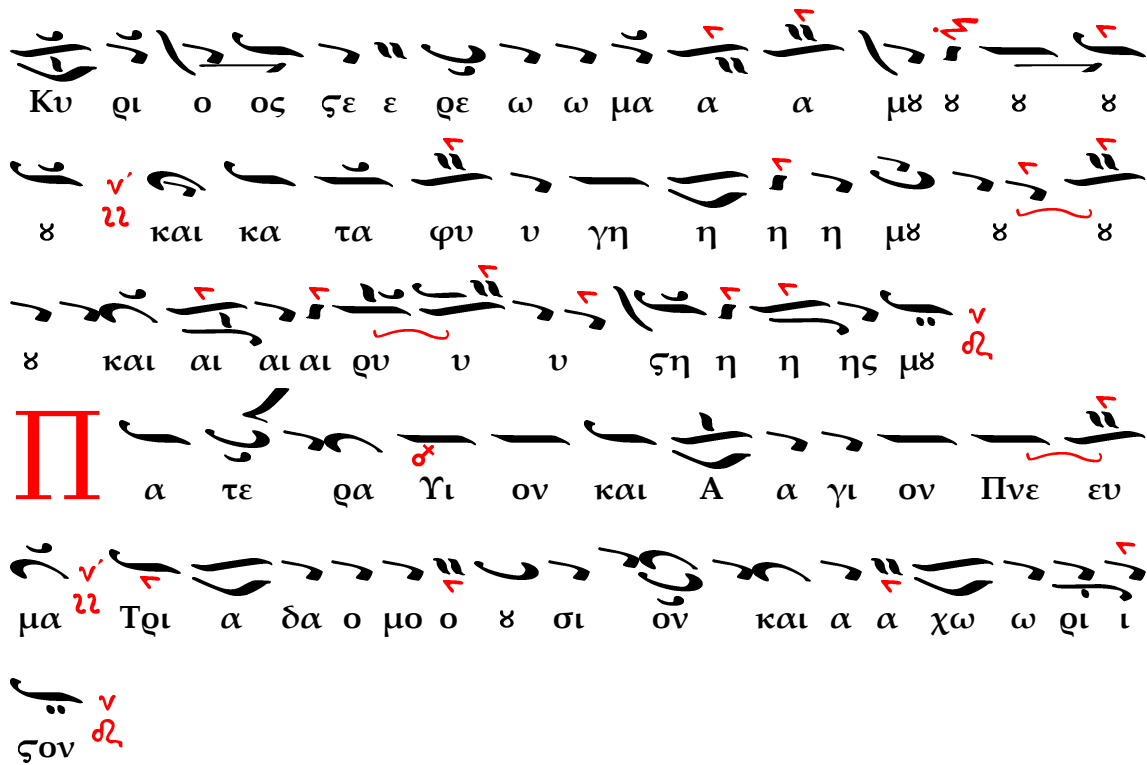
σχυ υς ^ν _{δλ} μϑ Κυ ρι ος ^ν _{δλ} ϑε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ^ν _{δλ} και κα τα φυ γη η μϑ και αι αι ρυ

υ ϑη ης ^ν _{δλ} μϑ

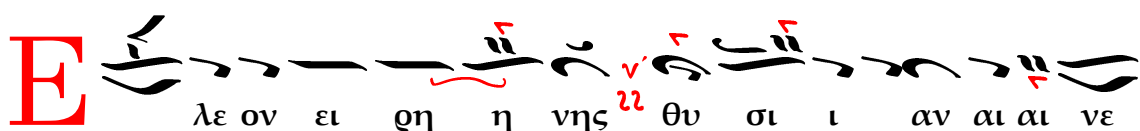
Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ^ν _{δλ} η ι ι σχυ υ υ υ υ υς ^ν _{δλ} μϑ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

ε σε ε ως

Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σς

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η

της δο ξης σς ω σαν να εν τοις υ ψι ι ςοις ευ

λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ς ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι

ςοις

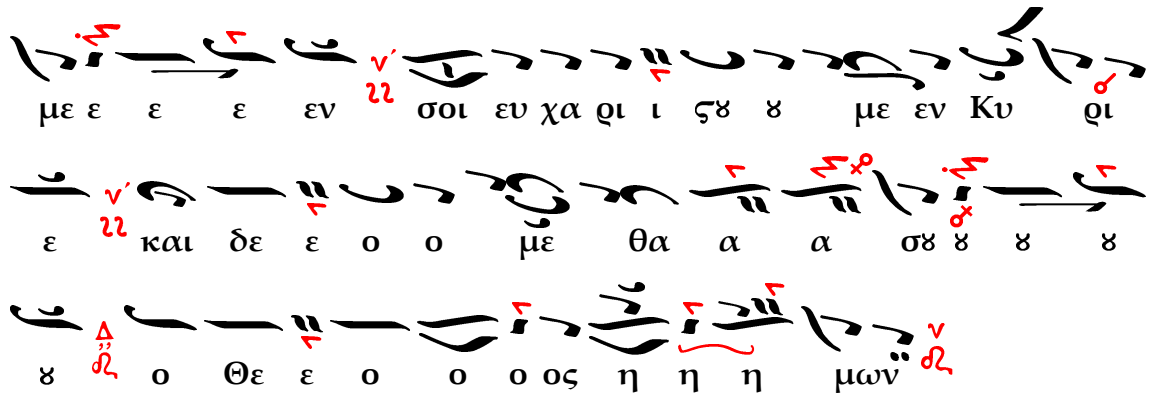
Α α α μη η η η ην

ἢ ἄλλως

Α α α μη η η η ην

Α α α μη η η η η η η η ην

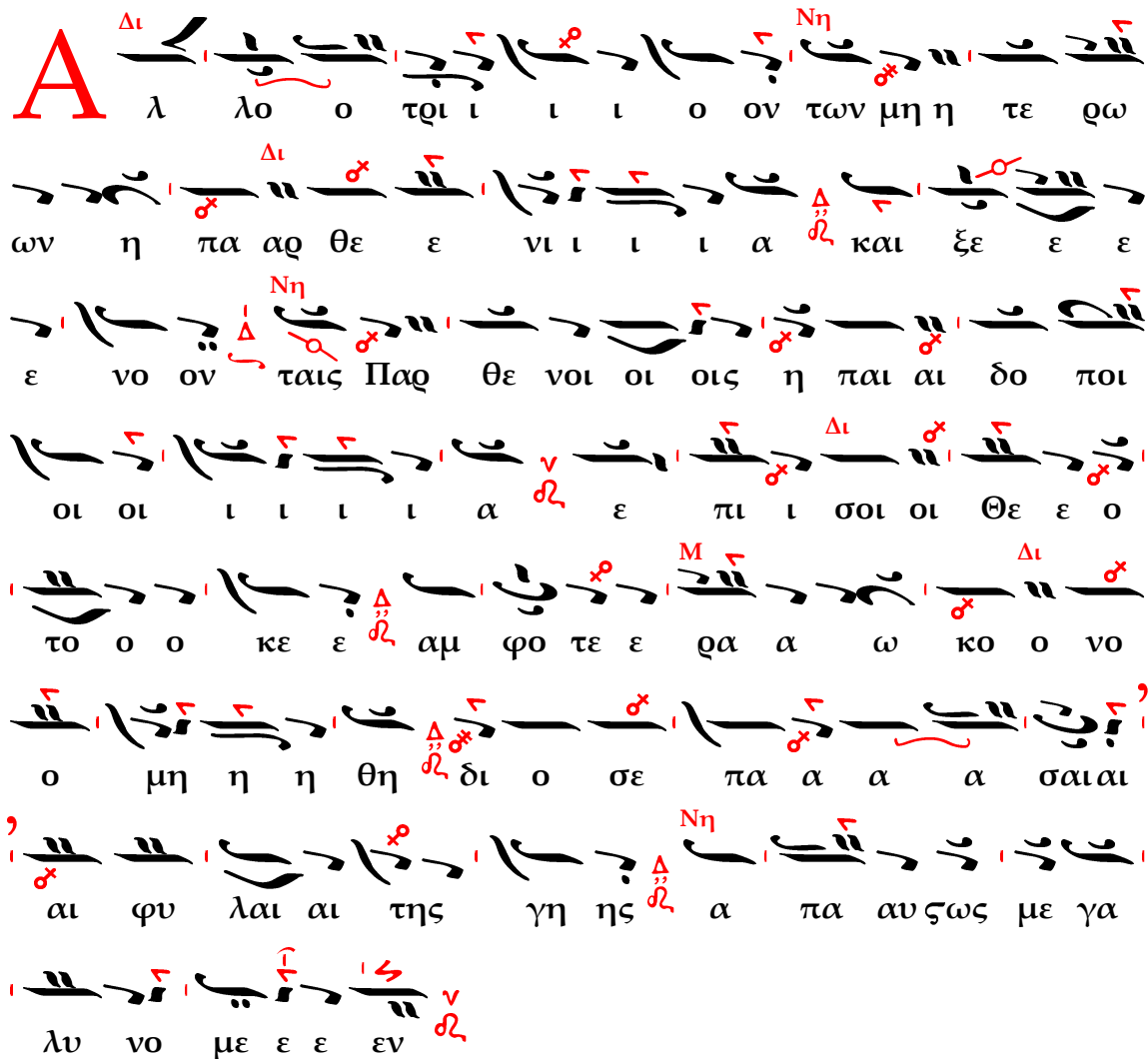
Σ ε υ υ μν ς ς μεν σε ε ευ λο γς ς ς

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης.

Ἦχος Νη ρ

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη ρ

μη τε ε ε ε ρω ω ω ν η η η παρ

θε ε νι ι ι ι α και ξε ε ε ε ε ε

ε ε ε νο ον ταις παρ θε ε ε ε νοις η

η παι αι αι δο ο ποι οι ι ι ι ι α ε πι

ι σοι οι θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο

ο κε ε ε α αμ φο ο ο ο ο τε ε

ε ρα α α α α ω ω ω κο ο ο ο νο

μη η η η η η η θη δι ο ο ο ο σε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

πα α α σαι αι αι Αι φυ υ λαι αι αι τη

η η ης γης α πα α α α αυ στως με

ε ε ε γα α α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο

με ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη κ' Σεπτεμβρίου , βθ' , ἐξηγήθη ζ' Σεπτεμβρίου , βια' .

I.A.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ζ-Θ

Ο ^{Δι} τρω γω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
^{Πα} ω χω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ω χω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ^Πω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ο τρω γω ων μου ου ου ου ου ου ^Δτην
σα α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α ο τρω ω ω γων
μου ου ου τη ην σα α α α α αρ κα α ^Θκαι αι αι αι
πι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι νω και
πι νων μου ου το αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι
μα α α ^{Δι}εν ε μοι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι ιοι οι οι χοι ο οι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι οι με ε ε ε ε ε νει ει ει ει ει ιει

ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι-Θ

Πληρωθη η τω στομα ημων αι νε σε
ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
γιων σε με τας χεινυστηρι ι ι ι ων τη ρησιν
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ει η το ο νομα Κυρι ε ευ λο γη με
νον α πο τν νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δὶς)
Το ο νομα Κυρι ε η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τν νυν και ε ως
τ αι ω ω νο ο ος